

L'extrem dret d'una generació d'or: quatre finals en quatre temporades

L'extrem dret d'una generació d'or: quatre finals en quatre temporades

Subcampion del Món sub21. L'extrem dret de Celrà va cremant etapes a la selecció espanyola i el passat 28 de juliol va penjar-se la medalla de plata al Mundial d'handbol Júnior. Format al Bordils i al Granollers, aquesta temporada espera consolidar-se a l'Asobal.

A.R.CELRÀ

???????

Quatre finals internacionals els darrers quatre anys. Pep Reixach forma part de l'equip batejat com els "Júnios d'Or". L'extrem dret de Celrà, format a les categories base del Bordils i més endavant del Granollers, el seu actual equip, està fart de jugar finals amb la selecció espanyola. En el bon sentit de la paraula, és clar. Des de l'any 2010, ell i els seus companys s'han consolidat com una de les grans esperances de l'esport estatal. La generació del '92 apunta molt amunt.

Subcampions d'Europa sub-18 a Montenegro, subcampions del Món sub-19 a Argentina i, per fi, campions d'Europa sub-20 a Turquia. Ja ho diuen, a la tercera va la vençuda. A la quarta final consecutiva, altre cop plata. En aquest cas davant Suècia (28-23) a Bòsnia i Hercegovina. Reixach va anotar tres gols, dos de penal. Insuficients per pujar a l'esgraó més alt del podi mundial.

Pel que fa a clubs, l'any passat va proclamar-se campió de Nacional contra tot pronòstic, per davant del Bordils. A la fase d'ascens també van aconseguir el bitllet per militar a Divisió d'Honor Plata, igual que els verd-i-blancs. Però la mala situació econòmica del Granollers va portar el club a renunciar a la plaça. Aquest any combinarà el primer equip d'Asobal amb el de 1a Nacional.

Josep Reixach Prat (Celrà, 1992) és una de les grans promeses de l'handbol estatal. Fill de l'exjugador del Bordils Pitu Reixach, i germà de l'extrem esquerre verd-i-blanc Xicu Reixach (23), és el noi prodigi d'una nissaga familiar que respira handbol per tots els costats. Acaba de proclamar-se subcampion del Món amb la selecció espanyola sub21 i ja només pensa a fer-se un lloc al primer equip del Granollers de la Lliga Asobal.

Arrodoneix un any gairebé perfecte. Debut amb el primer equip del Granollers, campió de Nacional i ascens amb el filial, i ara subcampion d'Europa. La seva millor temporada?

Jo crec que sí. He pogut debutar a l'Asobal, que en tenia moltes ganes perquè ja feia temps que m'entrenava amb el primer equip però jugava amb el segon. Amb el B vam ser campions d'Espanya contra tot pronòstic, perquè a principis d'any no m'esperava ni arribar a la fase d'ascens. I ara subcampion del món, que no es pot dir cada dia. La veritat és que molt content.

Al Mundial va convertir-se en el gran especialista dels penals.

Sempre som tres o quatre jugadors que els tirem. Des del principi del torneig els que érem especialistes vam anar-los tirant, i mentre els altres no estaven del tot encertats jo els vaig anar ficant i vaig quedar-me com

l'especialista. Han confiat en mi i ha sortit bé.

Té alguna cosa a veure el fet de ser esquerrà?

Jo diria que no. Això funciona per habilitat. Si no ets hàbil no et serveix per a res ser dretà o esquerrà. S'han de saber tirar.

Vostè puja amb força. Va cremant etapes a la selecció i els últims quatre anys ha jugat quatre finals. Es veu a l'absoluta?

L'objectiu de qualsevol jugador és arribar el més amunt possible. M'agradaria arribar-hi, és clar, però crec que s'ha de treballar dia a dia i el que hagi de venir ja vindrà. Hi ha il·lusió, però s'ha de treballar. Ara no toca pensar-hi.

Forma part d'una generació de jugadors que puja molt fort.

És la millor generació base que ha pujat per la selecció. Pinta un molt bon futur perquè la base es treballa molt bé i crea molt bons jugadors. Puja gent molt bona.

Com a esportistes, com viuen tot el tema d'una possible futura selecció catalana?

Aquests temes amb l'esport són molt complicats, generen bastant conflicte. Dins la selecció tots anem a una. Els esportistes ens hem d'apartar una mica d'això.

Passant a parlar del seu club, aquest any tindrà fitxa del primer equip del Granollers?

Sí, tindrè fitxa del primer equip, però també del segon. Aniré pujant i baixant. M'entrenaré amb el primer equip i en principi jugaré amb el filial. Hauré de treballar i guanyar-m'ho per poder ser a l'Asobal.

L'objectiu que es marca és entrar a la rutina del primer equip?

El meu objectiu ara no és altre que treballar per consolidar-me al primer equip del Granollers.

Amb la desaparició de l'Atlètic de Madrid, la Lliga queda coixa?

Ha estat una patacada bastant grossa per a la Lliga. Hi ha el Naturhouse (La Rioja), però no crec que doni tanta guerra. La crisi ha picat fort, què hi farem!

Justament el fill de l'entrenador de l'Atlètic, Alex Dujšebaev, que és company seu a la selecció, ha marxat a l'estranger. Es veu marxant fora si les coses no van bé?

Sí, l'Alex ha fitxat pel RK Vardar Pro de Macedònia. Si no hi ha diners has de marxar fora per guanyar-te la vida.

Jo primer prefereixo pensar amb el Granollers, de moment no m'ho he plantejat.

Amb el Barça com únic favorit, quin objectiu es marca el Granollers aquesta temporada?

Hi ha un equip bastant arreglat. Hi ha bons jugadors, al final Rodrigo Salinas s'ha quedat i estem fitxant bastant bé. Crec que podem lluitar per estar a la zona alta.

Aquest any li va tocar anar a jugar a Bordils, on va començar, on juga el seu germà i on va militar el seu pare. Viu aquests duels de manera especial?

Venir a Bordils, tenint en compte com es viu l'handbol, és una sensació molt especial. El Bordils crea molt sentiment, i més a mi perquè visc a Celrà, he sortit d'aquí, hi juga el meu germà i hi tinc els amics. És molt especial.

Quan s'enfronta amb el seu germà, a casa el cor dels seus pares està dividit?

El meu pare sempre va amb el Bordils! (riu).

Amb en Xicu es piquen?

(riu) No home no, ens portem la mar de bé!

Granollers també és una ciutat amb una gran tradició d'handbol. Com es viu aquest esport a la capital vallesana i a Bordils?

Per començar crec que Bordils, en ser tan petit, la gent està molt més bolcada amb l'handbol. Granollers és gran i també s'hi juga a bàsquet, futbol... a Bordils no. Tot i que la gent de Granollers a qui li agrada l'handbol el viu molt, a Bordils es viu més intensament. Només cal veure la passió que va mobilitzar durant la fase d'ascens.

Com veu el Bordils en aquesta Divisió d'Honor Plata?

Sempre que sóc a casa els intento anar a veure. És el meu segon equip. Estic molt content perquè han aconseguit l'ascens a Plata. Crec que tenen molt bon equip, ja ho havien demostrat a Nacional. Tot i que les categories no tenen res a veure, crec que poden quedar perfectament a mitja taula.

Pau Campos parla de salvació!

(Riu) S'ha de jugar, hi ha camps difícils però el Bordils a casa pot treure molts punts. S'ha d'anar a poc a poc, però pode'n sortir-se'n perfectament, salvar-se bé i fer un paper molt digne.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2013/08/05/ara-objectiu-treballar-aconseguir-consolidar/629371.html?utm_source=rss